

164

1769/VI/25

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 76ν

σχ. 164^τ

Απόφαση προδικαστική. Επιστροφή παρακαταθήκης. Αποδείξεις.

// 1769 Ιουνίου 25.

^{2/} Ἦλθεν καὶ ἐπροτοστολοῖσεν κάποια Μαρία γυνὴ κάποιου Νικολάου καὶ ψυχοπαίδ[α] ^{3/} τοῦ μακαρίτου Γληγγόρη Τζιγγάνου τὸ πῶς νὰ ἄφισεν αὐτὴ ἡ Μαρία κάποια ^{4/} ἐνέχ(ει)ρα τοῦ μακαρίτη Βασίλη μπακάνη ἀπὸ πολὺς τώρα καὶ ἀπὸ 25 χρόν[ους] ^{5/} ἔμπροσθε< > τὰ ὅποια ἐνέχ(ει)ρα λέγ(ει) νὰ (εἶ)πον ὁκτὸ φούντια βαμβάκι κλοσμέ[νο] ^{6/} καὶ 4 ταλίρια ἀπὸ καλάλι καὶ δύο ταψία καὶ δύο σαχάνια< > 9 χουλιάρια ἀπὸ καλά[λι] ^{7/} 3 ἡμπρίκια 1 λιγένι 1 ῥαβάρι 1 μαζάρι 8 φούντια πούχο 1 χηράμι μ[ία] ^{8/} σκόρτζα 1 ζευγάρι σκουλαρίκια ἀγορασμένα διὰ 6 φλορήντζια 1 καλδάρι ἐ[πτά] ^{9/} σακιά ἀπὸ πανὶ <μ>πρασοβάνικο 1 σάτρα καὶ μία ῥότα διὰ τουμπάνι καὶ χτέν[α] ^{10/} τὰ ὅποια τὰ ἔβαλεν (εἶ)ς μία λάδα παλαιὰ. διὰ τὰ ὅποια αὐτὰ ὅλα ἔρχ[εται] ^{11/} αὐτὴ τὴν σήμερον καὶ τὰ ζητᾶ ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μακαρήτην Βασίλην< > μὴν ἔχοντας ^{12/} ὅμως οὔτε γράμα οὔτε κανένα μάρτυραν καθαρὸν μέν(ει) ἡ ὑπόδεσις ἕως ὅ^{13/} ποῦ νὰ φέρη καμίαν μαρτυρίαν ἢ κανένα φῶς ἐπ(ει)δήτις καὶ ὁ καιρὸς (εἶ)ναι πο^{14/} λὺς καὶ ὅλοι ἀποδαμένοι.

^{15-19/} Ἰωάννης τζήγγ(ου)· νῦν. προεστῶς τρω, θωμᾶς βελλεράς τρω, πέτκος πέτρ(ου), Μανικάτης σαφράν(ος) τρω, Γεώργιος Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου), Παλαιολόγης Δημητρί(ου) τρω, γεοργίς βελαρας.

στ. 4 «ἐνέχειρα» Εἰδὼ σημαίνει μάλλον παρακαταθήκη, διαφορετικά θα ἔπρεπε νὰ γίνεται κάποια αναφορά στο ποσό για το οποίο είχαν ενεχυριασθεῖ.

στ. 12-14 Η αξίωση δεν έχει παραγραφεί.

164α

1769/VII/13

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φ 76ν-77τ

σχ. 164

**Απόφαση οριστική. Καταθέσεις μαρτύρων.
Δικαστικός συμβιβασμός.**

^{20/} || 1769 || τῇ 13 Ἰουλλίου ὀρκολοῖσάμεν τὴν Καλάραν τοῦ Μαρτί<ν>ου

στραματουράρη οὐσαν ²¹ / χρονῶν 60 περί τῆς ἄνω ὑποδέσεως, ἡ ὁποῖα μαρτυρ(εῖ) τό πῶς ²² / ὄντας αὐτῇ (εἰ)ς Μπανάτο τήν ἐπαρακάλεσεν ἡ ἄνωθεν Μαρία ²³ / τοῦ Νικόλα νά ὑπῇ τοῦ Βασίλι μπακάλη διά τά ιδύσματα ὁποῦ ²⁴ / τοῦ ἄφησεν, καί ἐρχάμενη ἡ Καλάρα (εἰ)ς Σιμπῆνι τοῦ (εἰ)πεν ²⁵ / τοῦ Βασίλη ὁ ὁποῖ(ος) τῆς ἀποκρήθη, τό πῶς ἄς ἔλθῃ ἡ Μαρία ἐδῶ ²⁶ / καί τῆς δ(εἰ)δῶ ὅτι ἔχῃ.

²⁷ / || τῇ αὐτῇ || ὀρκοσάμεν καί τόν γεροΚόσμα περί αὐτῆς τῆς ὑποδέσεως ὁ ὁποῖ(ος) ²⁸ / ἐμαρτύρησεν, τό πῶς πάλιν ὄντας (εἰ)ς Μπανάτον τοῦ (εἰ)πεν ἡ ἄνωθεν ²⁹ / Μαρία νά ὑπῇ τοῦ Βασίλη, καί ἐρχάμεν(ος) ἐδῶ (εἰ)ς Σιμπῆνι τοῦ (εἰ)πεν ³⁰ / τοῦ Βασίλη ὁ ὁποῖ(ος) ἀπεκρίθ(ει) τό πῶς ὅποι(ος) καί ἄν ἔχῃ τίποτες μέ λόγουμου ³¹ / ἄς ἔλθῃ νά τό χαλεύσῃ. ³² / || τρ(εἰ)την || μαρτυρίαν ἔκαμεν ἡ Γγαῖζελοῖα κατέμπροσθεν τοῦ κύρ Μανόλη Κοπάνου ³³ / ὁ ὁποῖ(ος) ἐστάλθη ἀπό ἡμᾶς καί τοῦ (εἰ)πεν θεόψυχα τό πῶς ἡξεύρ(ει) ὅτι τῆς ³⁴ / (εἰ)πεν τότες αὐτῇ ἡ Μαρία τό πῶς ἄφησεν κάτι (εἰ)δύσματα εἰς ἕναν ῥωμαῖον ³⁵ / ὀνόματι Βασίλη μπακάλη. μέ τό νά (εἰ)χεν ἀφήσῃ καί (εἰ)ς αὐτήν τήν // σάσαν μερικά (εἰ)δύσματα. καί αὐτή (εἰ)ῆναι ἡ μαρτυρίατης. ² / τάς ἄνωθεν μαρτυρίαις στοχαζόμενοι καί ἡμ(εἰ)ς καί βλέπωντες τό ἀβέβαιον ³ / ὁποῦ ἡμπορ(εἰ) καί δίκαιον νά ἔχῃ καί ἄδικον, διά νά μήν ἀπομ(εἰ)νῇ ὅμως ⁴ / ἡ ψυχὴ τοῦ μακαρίτη Βασίλη βαρεμένη, τό εὐρίσκομεν εὐλογον ὅτι ⁵ / νά γένη μία ἡρίνη διά νά τόν συγχωρήσῃ καί αὐτή ἡ Μαρία, ἐάν ἔχῃ ⁶ / δίκαιον, (εἰ)δέ καί ἔχῃ ἄδικον ἄς ὄψεται. μήν ἡμπορῶντας ὅμως ⁷ / νά κάμουν (εἰ)ρίνην ἀναμεταξύ τους, καί βλέποντες ἡμ(εἰ)ς καθαρά τό πῶς ⁸ / ἡμπορ(εἰ) νά (εἰ)ῆναι καί κανέναν δόλ(ος) ἀπό μέρους τῆς Μαρίας, ἐπ(ει)δὴ καί ἔχ(ει) ⁹ / 10 χρόνους (εἰ)ς τόν βασιλικόν τόπον, καί δὲν ἦλθεν καμίαν βολάν νά: ¹⁰ / ζητήσῃ ζῶντος τοῦ μακαρίτη Βασίλη, ἀλλά τῶρα μετάτόν θάνατόντου, ¹¹ / δέν τό εὐρίσκομεν εὐλογον νάτῃς δωθῇ τίποτες. διὰ τό χρηστία: ¹² / νικόν ὅμως καί βλέπωντες τήν ἔνδ(ει)αν τῆς Μαρίας, ἐπαρακά: ¹³ / λεσάμεν τήν ἀπόχηραν τοῦ Βασίλη καί τῆς ἔδωσεν οὐγγρικά ¹⁴ / φιορίνια δέκα. καί μένη ἀνενόχ[ι] <λ>ιτη (εἰ)ς τό ἐξῆς τόσον αὐτή ¹⁵ / ὅσον καί οἱ κληρονόμοι τοῦ μακαρίτη.

¹⁶⁻¹⁸ / Ἰωάννης τζήγκου νῦν Προεστῶς mr, θωμᾶς βελλερᾶς mrw, Πέτκ(ος) Πέτρ(ου) mrw, [χ.γρ.], Ἰωάννης μαβρουδῆ, Μανόλης Κωνσταντίν(ου) mr, Παλαιολόγης Δημητρί(ου).

στ. 12-15[φ 77r] Μετά την αποτυχία του συμβιβασμού μεταξύ των διαδίκων, το Κριτήριο απορρίπτει την αγωγή λόγω αιτολογημένων αμφιβολιών. Τα χρήματα δίνονται για λόγους επιεικειάς («διὰ τὸ χριστιανικόν»), ως πράξη ελευθεριότητας –ψυχικόν. Για κάθε ενδεχόμενο ὅμως, το Κριτήριο δηλώνει ρητά ὅτι ἔχει αποσβεσθεῖ η ενοχὴ του δεματοφύλακα.